

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

03 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nicolae Gordilă și Elena Covalenco,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de petiționara, *Haraba Ludmila*, împotriva încheierii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 22 martie 2013, privind respingerea plîngerii cu privire la anularea ordonanței de neîncepere a urmăririi penale din 18.12.2012 emisă de procurorul secției conducere a urmăririi penale în organele centrale ale MAI și SV a Procuraturii Generale, Roman Rusu, și ordonanța din 07.02.2013 privind respingerea plîngerii, emisă de șeful-interimar al secției conducere a urmăririi penale în organele centrale ale MAI și SV a Procuraturii Generale, Roman Dorogan.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Examinat în prima instanță: 20.02.2012-22.03.2013*
2. *Examinat în instanța de recurs: 04.06.2013-03.07.2013*

CONSTATĂ:

1. Petiționara Haraba Ludmila, la 21 decembrie 2012 a depus plîngere Președintelui Republicii Moldova privind pornirea urmăririi penale în privința colaboratorilor DCCO a DGSO DP MAI și în privința procurorului secției conducere a urmăririi penale în organele centrale ale MAI și SV a Procuraturii Generale, Lucreția Zaharia, care i-au fabricat o cauză penală în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal și care au intimidat-o fizic și psihic.

Prin scrisoarea șefului secției petiții și audiență a Aparatului Președintelui Republicii Moldova nr. 09/1-06-2180 din 24.12.2012, plîngerea lui Haraba L. a fost remisă conform competenței la Procuratura Generală a Republicii Moldova.

2. Prin ordonanța procurorului secției conducere a urmăririi penale în organele centrale ale MAI și SV a Procuraturii Generale, Roman Rusu, din 18 decembrie 2012 a fost dispus neînceperea urmăririi penale din lipsa faptului infracțiunii.

3. Petiționara Haraba L., a contestat ordonanța sus menționată procurorului ierarhic superior.

4. Prin ordonanța procurorului, șef-interimar al secției conducere a urmăririi penale în organele centrale ale MAI și SV a Procuraturii Generale, Roman

Dorogan, din 07 februarie 2013 a fost respinsă ca neîntemeiată plîngerea petiționarei, cu menținerea ordonanței contestate.

5. La 20 februarie 2013 petiționara, Haraba L., s-a adresat în instanța de judecată, cu plîngere în baza art. 313 Cod de procedură penală, în care a solicitat anularea ordonanței de neîncepere a urmăririi penale din 18 decembrie 2012 și ordonanța de respingere a plîngerii sale din 07 februarie 2013.

6. Prin încheierea Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 22 martie 2013, plîngerea a fost respinsă. Încheierea a devenit irevocabilă.

7. Nefiind de acord cu încheierea menționată, petiționara Haraba L., o contestă cu recurs în anulare, în care solicită casarea acesteia, în baza art. art. 452, 453 Cod de procedură penală, invocînd că judecătorul de instrucție nu a cercetat pe deplin și obiectiv plîngerea, carea fost examinată superficial; nu s-a expus asupra faptului că, plîngerea adresată Președintelui RM a fost înregistrată la 21.12.2012, iar ordonanța de neîncepere a urmăririi penale este datată cu 18.12.2012. Consideră că ordonanța sus menționată a fost contestată în termen.

Mai invocă că, judecătorul de instrucție, care a examinat plîngerea sa, urma să se abțină, deoarece anterior a examinat și demersurile organului de urmărire penală privind interceptarea convorbirilor telefonice, cît și autorizarea altor acțiuni de urmărire penală, în cauza sa.

8. Verificînd argumentele recursului în anulare în raport cu actele cauzei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit dispozițiilor alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală în raport cu prevederile art. 455 Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, sentințele irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

După modificările operate la art. 452 Cod de procedură penală prin Legea nr. 66 din 05 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial nr. 155-159/510 din 27 iulie 2012, în vigoare din 27 octombrie 2012, celelalte hotărîri irevocabile nu pot fi contestate cu recurs în anulare.

Eliminarea căilor extraordinare de atac în această materie este justificată și de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 313 Cod de procedură penală, legiuitorul urmărind astfel să asigure celeritatea acesteia și obținerea în mod rapid a unei hotărîri irevocabile și definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar asupra acțiunilor și actelor ilegale ale organului de urmărire penală și ale organelor care exercită activitatea specială de investigații, pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

În conformitate cu art. 3 din Codul de procedură penală, la desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească. Legea procesual penală poate avea efect ultraactiv, adică dispozițiile ei, în perioada de tranziție la o nouă lege

procesuală penală, pot rămâne aplicabile acțiunilor procesuale reglementate de legea nouă. Caracterul ultraactiv se stipulează în legea nouă.

În virtutea faptului că, în dispozițiile art. II din Legea nr. 66 din 5 aprilie 2012 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, nu este prevăzut caracterul ultraactiv al prevederilor art. 452 alin. (3) Cod de procedură penală, în redacția de până la intrarea în vigoare a Legii nr. 66, care prevedeau posibilitatea contestării cu recurs în anulare și a încheierilor irevocabile adoptate în ordinea prevăzută de art. 313, recursul în anulare depus de recurent urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind utilizată o cale de atac neprevăzută de lege pentru asemenea hotărâri.

În temeiul celor enunțate, Colegiul penal constată că, petiționara Haraba L. nu este în drept să declare recurs în anulare, din motivul utilizării unei căi de atac neprevăzute de lege, impunându-se, în consecință, inadmisibilitatea recursului în anulare declarat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și 456 alin. (1) Cod procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de petiționara, *Haraba Ludmila*, împotriva încheierii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 22 martie 2013, privind respingerea plîngerii cu privire la anularea ordonanței de neîncepere a urmăririi penale din 18.12.2012 emisă de procurorul secției conducere a urmăririi penale în organele centrale ale MAI și SV a Procuraturii Generale, Roman Rusu și ordonanța din 07.02.2013 privind respingerea plîngerii, emisă de șeful-interimar al secției conducere a urmăririi penale în organele centrale ale MAI și SV a Procuraturii Generale, Roman Dorogan, din motivul utilizării unei căi de atac neprevăzute de lege.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 10 iulie 2013.

Președinte:	(semnătură)	Petru Ursache
Judecători:	(semnătură)	Nicolae Gordilă
	(semnătură)	Elena Covalenco

Copia corespunde originalului

Judecător: **Nicolae Gordilă**

Președinte:

Petru Ursache

Judecători:

Nicolae Gordilă

Elena Covalenco